

/zástupná/ RECHTORSKÁ ŘEČ, XXXIX. Setkání

*MU*Str. Milan Klapetek, přednosta Katedry strécovské filosofie a ředitel Prvního nestátního úřadu pro potírání škodlivých myšlenek

Rozmilé tetiny a slovutní stréci,

Rok od našeho posledního setkání uplynul tak rychle, až to zakládá podezření, že bylo několik měsíců vypuštěno. Jediná naděje je, že něco takového by snad finanční úřad nedovolil. Mám před sebou tedy opět onu velkou, vznešenou a milou povinnost jménem stréca rectora zhodnotit stav strécovské myšlenky na tomto světě, na onom se téhož úkolu ujme on.

Bylo by zbytečno pro nejlapidárnější vyjádření stavu strécovství ještě teď hledat nějaká další slova. Stačí ta, které pronesl stréc Ceditla a jsou v záhlaví pozvánky. Velikost a velkolepost strécovské budoucnosti vyplývá a právem se opírá o mohutnost její minulosti, a tato mohutnost je zcela, úplně a dokonale dána slávou a velkolepostí oné budoucnosti. I když je to úplně jasné a jednoduché, setkal jsem se s přemoudřelým hnidopichem, tvrdícím, že snad není možné, aby se takto dvě pravdy podpíraly navzájem a že prý je to jakási tautologie nebo co. Tomu chytrákovi jsem řekl – cihly v tvé chalupě se také drží a podpírají navzájem, a buď rád, jinak by ti to všechno spadlo na tu tvou hlavu. Strécovská budoucnost je tedy prostě slavná důsledku slavné minulosti a naopak, strécovská minulost je slavná v důsledku slavné budoucnosti. V přítomnosti je to vše ještě silnější, protože přítomnost je vlastně uzlem, kde jsou minulost i budoucnost spojeny a v sebe spleteny a svázány. Každá strécovská či tetinská přítomnost je tedy vždy slavná tuplem.

Důkazy strécovského myšlení a rozmachu je vidět kamkoliv se člověk podívá. Rád bych dnes, milá strécovská a tetinská veřejnosti, obrátil váš zrak k jednomu znamenitému strécovskému artefaktu, který obohatil Brno a potažmo celý tento svět. Ano, jistě to víte sami, jsou to nové hodiny na brněnském Náměstí svobody. Nestrécovská veřejnost neví, že v užším výběru byly nakonec strécovské návrhy dva – hodiny s vodotryskem, a ony, které byly posléze vybrány. Podívejme se na vysoké strécovské kvality toho díla, které je zatím ještě leckdy nepochopeno. Tak především, některým lidem vadí, že ony hodiny prý vlastně ani nejdu, nýbrž pouze stojí. Domnívám se, že už to, že stojí, už to samo o sobě že není nic malého. Čím je člověk starší a moudřejší, tím více si dovede vážít i této zdánlivě samozřejmé maličkosti. Brněnské strécovské hodiny pravda nepřinášejí svou zprávu jednoduše idiotsky naservírovánu na podnose, případně na ciferníku. V tom je však právě jejich smysl a velikost. Tyto hodiny totiž člověka upozorňují na to, na co naše upachtěná civilizace úplně zapomněla, totiž že v životě není ani tak třeba vědět, kolik je hodin, minut a vteřin, nýbrž je nutno vědět „která bije“. K tomu by měly brněnské hodiny člověka šokem přivést, i když na panující nevědomost jsou možná slabé. I proto magistrát zřídil u hodin informační stánek, kde zájemci z jiných než brněnských a strécovských kulturních okruhů, například z venkova nebo z Prahy, vysvětlí jejich funkci. Pro ty, kteří by celou věc tvrdošijně nechtěli nebo nemohli pochopit, zde bude i speciální služba. Za mírný poplatek jim to, kolik že je tedy právě hodin, přímo

sdělí a napíše jim to případně sami i na papírek, aby to ti nešťastníci v tom rozrušení ještě nakonec cestou nezapomněli.

Hodiny mají v sobě rovněž skrytu výraznou funkci sociálně pedagogickou, což je ostatně jeden z pilířů strécovského programu. Jsou to tajemné štěrbinové probouzející v kolemjdoucích, sycených plytkými zábavami, touhu proniknout samostatně do jejich tajemství. Mohou tam prý spatřit cosi malého kulového. Odcházejí obvykle s překvapivým shledáním, že to kulové viděli, a to dokonce velké ! Celý artefakt je tedy názorným a materializovaným vyjádřením myšlenky strécovské rovnováhy. Jde o to, aby člověk už konečně dospěl k vědomí, že ptát se hodin, kolik je hodin, to že je vysloveně špatně položená otázka. Běžné hodiny vám v podstatě vlastně jenom řeknou, jak je momentálně zeměkoule natočena vzhledem k Slunci. To vám není vůbec nic platno. Člověk se má řídit podle něčeho úplně jiného. Obránci Brna udělali poledne v 11 hodin. Brněnští stréci totiž *věděli, která bije*, a přizpůsobili poledne podle toho. Jedině to je ten správný přístup, to je ten geniální krok, nemající ve světě obdoby. Stréc může mít klidně večer ráno, a naopak, a je dokonce možno o tom přesvědčit i tetinu. Podle kalendáře je podzim, stréc má jaro či léto. V tom je strécovská velikost a sláva. Až půjdete kolem brněnských hodin, smekněte. Je v nich za víc než za 13 milionů strécovské moudrosti.

A posléze bych se na závěr vrátil k myšlence z minulé strécovské řeči. Oznámil jsem vám, že byla ustavena strécovská komise k vyšetření příčin světové finanční krize. Výsledky ještě nejsou zcela hotovy, ale náčelník komise, emeritní účetní JZD Popice, již v nejmenované americké bance odhalil povážlivé machinace s účtenkami od čistících prostředků. A to jsou teprve začátky.

Milé tetiny a rozmilí stréci, k dalšímu prudkému růstu jinak nezadržitelně rostoucí strécovské myšlenky chce katedra strécovské filosofie přispět elektronickým studijním programem Večerní universita moudrosti a lidskosti, VUML, a tam se bude člověk moci naučit hledět na svět správně a strécovsky, jak je jako na příkladu možno si to představit na uvedeném vzorovém strécovském náhledu na brněnské hodiny. Akademický titul Doktor/ka/ strécovských a tetinských věd - RSTDr bude další ozdobou stréca i tetiny. Lidské ohledy na zatíženost Ministerstva školství nás vedou k tomu, že je nebudeme otravovat s nějakou akreditací a udělíme si ji sami.

Nyní již nezbyvá než popřát tomuto setkání zdar a gejsír strécovské radosti a veselí!

FIS, CIS !!!